

JUSTITS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. november 2014
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Adam Abdel Khalik
Sagsnr.: 2014-0032-1493
Dok.: 1317052

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 845 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 23. september 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 845 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren redegøre for andre europæiske landes erfaringer med "tidsbegrænset ophold til flygtninge" som dem, regeringen lægger op til i udspillet af 19. september 2014, og herunder oplyse, om det i praksis er lykkedes andre lande at sende flygtningene retur til hjemlandet med henvisning til, at forfølgelsesrisikoen er ophørt?”

Svar:

De øvrige EU-lande er omfattet af EU's asylregler. Danmark er ikke bundet heraf som følge af Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender.

De betingelser, som en udlænding skal opfylde for at kunne opnå subsidiær beskyttelse efter EU-reglerne, fremgår af artikel 15, jf. artikel 2, litra f, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (kvalifikationsdirektivet). Direktivet ophæver det tidligere gældende direktiv 2004/83/EF.

En opholdstilladelse meddelt efter bestemmelsen, skal være gyldig i mindst et år, og kan fornyes. I tilfælde af fornyelse skal opholdstilladelsen være gyldig i mindst to år, medmindre tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden tilsiger andet, jf. kvalifikationsdirektivets artikel 24, stk. 2.

Endvidere findes der i visse lande nationale subsidiære beskyttelsesregler, som supplerer EU-reglerne.

For så vidt angår andre europæiske landes erfaringer med kvalifikationsdirektivets artikel 15 og implementeringen heraf, kan der bl.a. henvises til Kommissionens rapport af 16. juni 2010 om anvendelsen af direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og

indholdet af en sådan beskyttelse ((KOM(2013)314 endelig). Rapporten er tilgængelig på hjemmesiden <http://eur-lex.europa.eu>.

For så vidt angår andre europæiske landes erfaringer med nationale subsidiære beskyttelsesregler, der supplerer EU-reglerne, kan der bl.a. henvises til rapporten "The different national practices concerning granting of non-EU harmonized protection statuses" udgivet af Det Europæiske Migrationsnetværk (EMN) i december 2010. Rapporten indeholder en sammenstilling af 23 landes nationale rapporter om subsidiær beskyttelse. Såvel EMNs rapport som de underliggende nationale rapporter er tilgængelige på hjemmesiden http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/index_en.htm under punktet "Networks", "European Migration Networks (EMN)", "Reports, studies, ad-hoc queries and statistics – EMN", "EMN Studies".

Justitsministeriet er ikke i øvrigt i besiddelse af oplysninger, der nærmere redegør for andre europæiske landes praktiske erfaringer med tilbagesendelse af flygtninge i tilfælde, hvor beskyttelsesbehovet ikke længere er til stede.

Det sene svar, der skyldes et stort arbejdspress i ministeriet, beklages.